

[Viggo Starcke.]

styrke er, at det ingen told og restriktioner har mellem et halvt hundrede stater, som derved danner et af verdens største frihandelsområder, selvom Amerika har toldbarrierer udadtil. Men gør mr. Hofmans udtalelser ikke et større indtryk på den højtærede handelsminister, end når de siges fra vor side? Eller lever han stadig i den fortid, som han engang kaldte „Fremtidens Danmark“. Ovre i USA har man kunnet udnytte den moderne teknik, de moderne transportmidler, jernbaner, motorskibet, automobilet og flyvemaskinen, men her i Europa, hvor vi også har mange stater, har vi klippet dem op, skilt dem ad ved kunstige barrierer, som ikke skyldes naturen og ikke skyldes uoverstigelige bjergkæder eller giftige sumpe, men som udelukkende skyldes såkaldt statsmandskunst, beskyttelsesmentalitet og økonomisk indskrumpning. I Europa ager man stadig med stude; der kører man med heste, her rides man af handelsministre.

Og mr. Eric Johnston, et af Marshall-administrationens førende medlemmer, udtalte for en uges tid siden Amerikas skuffelse over Europas mangel på vilje og evne til at udnytte den frist, der blev givet gennem den store amerikanske hjælp. Mr. Johnston sagde: „Man må ikke glemme, at nationerne får ikke aldersrente, det får kun menneskene; en nation kan ikke lægge hænderne i skødet og sige, nu er jeg gammel nok til at holde op; den må fortsætte i stadig stigende udvikling; ellers er den fortabt.“ Og mr. Johnston rettede ikke alene sin kritik mod dem, der leder Danmarks handelspolitik, men også mod en vis organisationsmentalitet herhjemme. Dagbladet „Information“ nævner i sin ledende artikel den 5. oktober direkte „Mejeriernes Overgaard“. Jeg kan ikke bedømme, om det er berettiget, men det er en udbredt opfattelse, at en lille kreds af ledende mænd indenfor landbruget har den indstilling til den frie handel, at de hellere sælger deres smør 2 kr. billigere, end de under handelen at tjene 50 øre. Det er en dyr mentalitet for landmændene, selvom måske den højtærede handelsminister vil nikke godkendende.

Medens vi nu taler om uoverstigelige bjergkæder, lad os så tænke på det lille land, der hedder Schweiz, dette land, der næsten ikke består af andet end bjerge og sten, uden jord, uden metaller, uden brændselstoffer, uden havne og med uhyre besværlige transportforhold.

Dette lille land har forstået at opbygge en kultur, et erhvervsliv, en levelfod og en

produktion, der er beundringsværdig. Der-nede har de nemlig selvstændighedstrang, der har de det sådan, at ethvert nyt forslag, der bare indeholder mulighed for ansættelse af flere embedsmænd og funktionærer, konsekvent bliver stemt ned. Man har fået nok af uproduktive typer. Og i enhver schweizisk bank kan man omveksle dollars, sterling, gylden, kroner og andre valutaer. Skulle det da være komplet umuligt i Danmark, hvor vi har en befolkning, der også er dygtig, hvor vi har jord, der er frugtbar, hvor vi har havne og en beliggenhed, som er et vældigt aktiv, hvis bare den højtærede handelsminister under os at bruge dem?

Retsforbundet anser jordens frigørelse til produktion og bebyggelse gennem grundskyld, handelens frigørelse og kronens frigørelse for det vigtigste bidrag, som Danmark i dag kan give til fredens bevarelse og til sin egen sikkerhed. Verdenssituationen er så farlig, at selv et lille lands bidrag har betydning.

Vi ønsker fra vor side ikke valg, men vi ønsker en anden handelspolitik, og kan vi ikke få en anden handelspolitik, så må vi have en anden handelsminister. Jeg skal derfor på min gruppes vegne tillade mig at bede den højtærede handelsminister om klart og helst bekræftende at besvare følgende spørgsmål:

1) Agter handelsministeren i hurtigt tempo at afvikle restriktioner og andre hindringer for Danmarks handel med andre vengtsindede nationer?

2) Erkender handelsministeren, at den bedste måde at imødegå prisstigninger og fejlinvesteringer på vil være at frigive importen og eksporten, og agter den højtærede handelsminister at føre en sådan politik?

3) Vil handelsministeren ændre den handelspolitiske linie, der har givet sig udtryk i Englandstraktaten med fastbinding af landbrugets priser, og som har ført til, at vi sælger billigt og køber dyrt, vil han forandre denne linie for at undgå den næste inflation og den næste pengeforringelse?

4) Vil handelsministeren overfor England fremsætte krav om afregning af smørret til de priser, der var gældende før den 1. oktober, og ikke anerkende den prisnedgang, som allerede har fundet sted, fordi forudsætningerne for denne er bristet ved pundets devaluering?

5) Vil handelsministeren, som det er foreslået af handelens hovedorganisationer, til den europæiske økonomiske Marshallkommission i Paris sende forslag om betingede frilister for mindst halvdelen af Danmarks import uden forbehold om modydelse?